

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קי"ב ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּקִדּוּשָׁא. וּבִגְיִין דָּא, כָּל נְטִירוֹ דְּכָבוּ לְיִשְׂרָאֵל, עַל דָּא אִיהוּ. לְכַלְכָּא דְּחֻטִּיף עוֹפָא דְּכִיָּא מִן שׁוּקָא, וְאַיִיתִי לִיה, וְעַד לָא אֶתְבֵּר, אֲתָא חַד בְּר נָשׁ וְחֻטָּפָא מִנִּיה, לְבַתֵּר יְהִיב לִיה חַד גְּרָמָא גְּרִירָא בְּלֹא תוֹעֵלְתָא.

תרגום לעברית

וְלִכְּנ דְּחָה אוֹתוֹ יַעֲקֹב וְדְחָה אוֹתוֹ שְׁמוּאֵל, שְׁלֹא יְהִיָּה לוֹ חֵלֶק בְּקִדּוּשָׁה. וּמִשּׁוּם כֹּךְ כָּל שְׁמִירַת הַשְּׁנָאָה לְיִשְׂרָאֵל הִיא עַל כֹּךְ. לְכַלְכָּב שְׁחֻטָּף עוֹף טְהוֹר מִהַשּׁוּק וְהִבִּיא אוֹתוֹ, וְטָרַם שְׁנִשְׁבֵּר בָּא אִישׁ אֶחָד וְחֻטָּף אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, וְאַחֲר כֹּךְ נָתַן לוֹ עֶצֶם נְגִרְתָּ אַחַת בְּלִי תוֹעֵלְתָא.

טקסט הזוהר

כֹּךְ לְשֵׁרוֹ שֶׁל עֲשׂו, אֶפִּיקוֹ לִיה מִהֵוּא בְּטָן, חֲטִיפּוֹ מִנִּיה הֵוּא יֵרֶךְ. לְבַתֵּר יְהִיב לִיה גְּרָמָא חַד, הֵוּא בְּטָן וְהֵוּא יֵרֶךְ דְּסוּטָה, וְלֹא אֶחָרָא. הָא גְּרָמָא, דְּקָא יְהִיב לִיה לְחוּלְקִיה וְעַדְבִּיה, וְעַרְב לִיה. וּבִגְיִין כֹּךְ, כָּל דִּינִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינִין דְּקִשּׁוּט

אינון, ובני נשא לא ידעין, ולא משגיחין לקודשא בריהּ הוא. וכלהו בארח קשוט. היא אסטיאת גרמה מפעלה, כמה דאת אמר (משלי ב) העוזבת אלוף נעוריה וגו', אוף הכי אתתא, כגוונא דילה בארעא.

תרגום לעברית

כה לשרו של עשו הוציאו אותו מאותה הבטן, חטפו ממנו את אותה הירד, אחר כה נתנו לו עצם אחת - אותה הבטן ואותה הירד של הסוטה, ולא אחר. זו העצם שנתנו לחלקו ולגורלו וערכה לו. ומשום כה כל דיני הקדוש ברוך הוא הם דיני אמת, ובני אדם לא יודעים ולא משגיחים לקדוש ברוך הוא, וכלם בדרך אמת. היא הסטתה את עצמה מפעלה, כמו שנאמר (משלי ב) העוזבת אלוף נעוריה וגו'. אף כה האשה כגון שלה בארץ.

טקסט הזוהר

תא חזי, מאן דאשכח חברא פוותיה, דעביד כעובדוי בעלמא, רחים ליה, ואתדבק בהדיה, ועביד עמיה טיבו. אבל סטרא אחרא לאו הכי, כיון דאשכח מאן דשבק סטרא דקדושה דקודשא בריהּ הוא, ועביד כעובדוי, ואתדבק בה, כדין בעיא לשיצאה ולאפקא ליה מעלמא. האי אתתא, עבדת כעובדהא, ואתדבקת בה, חזי מה דעבדת בה, וצבתה בטנה ונפלה ירכה. קודשא בריהּ הוא לאו הכי, מאן דשביק לסטרא אחרא, ואתדבק ביה בקודשא בריהּ הוא, כדין רחים ליה, ועביד ליה כל טיבו דעלמא. השתא סבא אתקין גרמיה, דהא חוץ אזיל ליה, ובקעא לאתגרא בהדה, ולא יכיל.

תרגום לעברית

בא וראה, מי שמוצא חבר כמותו שעושה כמעשיו בעולם, אוהב אותו ונדבק עמו ועושה עמו טוב. אבל הצד האחר לא כה; כיון שמוצא מי שעזב את צד הקדושה של הקדוש ברוך הוא ועושה כמעשיו ונדבק בו, אז הוא רוצה לכלותו ולהוציאו מן העולם. האשה הזו עשתה כמעשיו ונדבקה בו, ראה מה הוא עשה בה - וצבתה בטנה

וּנְפִלָה יִרְכָּה. וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵינוֹ כֵּן; מִי שְׁעוֹזֵב אֶת הַצַּד הָאֲחֵר וְנִדְבֵק בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ אוֹהֵב אוֹתוֹ וְעוֹשֶׂה לוֹ כָּל טוֹב שֶׁבְּעוֹלָם. עֲכָשׁוּ, זָקוּ, תִּקְוֵן עֲצָמָה, שְׁהִירֵי הַנֶּחֱשׁ הֵלֵךְ לוֹ וְרוֹצֶה לְהַתְגַּרוֹת בָּךְ וְלֹא יָכוֹל.

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר (קהלת א) מֶה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שִׁיעֲמוֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, וְכִי לֹא אֶתָּא שְׁלֵמָה אֶלָּא לְאוֹלָפָא מְלָה דָּא. אֱלוֹ אָמַר (ס'א וְכִי מַה אֶתָּא שְׁלֵמָה מַלְכָּא לֹאֲלַפָּא בְּמַלְה דָּא וְתוֹ אֱלוֹ אָמַר) בְּעֲמָלוֹ שִׁיעֲמוֹל יָאוֹת, דְּהָא אֲשֶׁתָּאֵר עָמַל, דְּאִית בֵּיהּ יִתְרוֹן. אֶלָּא כִּיּוֹן דְּכַתִּיב בְּכָל עֲמָלוֹ, הָא כָּלְלָא דְּכָלְלָא, דְּלֹא אֲשֶׁתָּאֵר כְּלוּם דְּאִית בֵּיהּ יִתְרוֹן.

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (קהלת א) מֶה יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. וְכִי לֹא בָּא שְׁלֵמָה אֶלָּא לְלַמֵּד דְּבַר זֶה? אֱלוֹ אָמַר (וְכִי מַה בָּא שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ לְלַמֵּד בְּדַבַּר זֶה, ' וְעוֹד, אֱלוֹ אָמַר) בְּעֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל - יָפָה, שְׁהִירֵי נִשְׁאָר עָמַל שִׁישׁ בּוֹ יִתְרוֹן. אֶלָּא כִּיּוֹן שֶׁכָּתוּב בְּכָל עֲמָלוֹ, הִירֵי הַכָּלָל שֶׁל הַכָּל - שֶׁלֹּא נִשְׁאָר כְּלוּם שִׁישׁ בּוֹ יִתְרוֹן.

טקסט הזוהר

אֶלָּא, לֹא לְכָל אָדָם אָמַר שְׁלֵמָה מְלָה דָּא, אֶלָּא אָדָם אִית בְּעֲלָמָא, דְּאִיהוּ מִשְׁתַּדֵּל תְּדִיר בְּבִישׁ וּלְאַבְאָשָׁא, וְלֹא אֲשֶׁתַּדֵּל בְּטָב אֲפִילוּ רַגְעָא חָדָא. וְעַל דָּא כְּתִיב עָמַל, וְלֹא כְּתִיב יִגִּיעוּ. עָמַל: כְּמָה דָּאֵת אָמַר, (תהלים ז) יָשׁוּב עָמַל בְּרָאשׁוֹ. (במדבר כג) וְלֹא רָאָה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל. יִגִּיעוּ: כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים קכח) יִגִּיעַ כַּפִּיָּה כִּי תֹאכֵל וְגו'. וְכְּתִיב (בראשית לא) וְאֵת יִגִּיעַ כַּפִּי רָאָה אֱלֹהִים. אֲבָל עָמַל, כְּתִיב, (תהלים י) עָמַל וְכַעַס. אֲשֶׁתַּדֵּלוּתִיהּ הוּא תְּדִיר לְבִישׁ, וְעַל דָּא אִיהוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. בְּשַׁעֲתָא דְּהָאִי אָדָם אֲשֶׁתַּדֵּל בְּבִישׁ, עַל הָאִי כְּתִיב, (איוב יח) לֹא נִין לוֹ וְלֹא נָכַד בְּעַמּוֹ וְגו', דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

בְּעִי, דָּלָא יַעֲבִיד תּוֹלְדִין, דְּאִלְמָלָא יַעֲבִיד תּוֹלְדִין, הָוָה מְטַשְׁטֵשׁ אַ עֲלָמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב,
מֶה יִתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ. וּמֵאֵן דָּלָא יִשְׁתַּדֵּל לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדִין, אֲתִדְבֵּק בְּהֵאִי סִטְרָא
דְּאָדָם בִּישָׁא וְעָאֵל תַּחֲת גְּדַפּוּי.

תרגום לעברית

אֵלָא שְׁלֵא לְכָל אָדָם אָמַר שְׁלֵמָה אֶת הַדְּבָר הַזֶּה, אֵלָא יֵשׁ אָדָם בְּעוֹלָם שְׁמִשְׁתַּדֵּל תְּמִיד
בְּרַע וּלְהִרַע, וְלֹא מִשְׁתַּדֵּל בְּטוֹב אֲפֹלוּ רָגַע אֶחָד, וְעַל זֶה כְּתוּב עֲמָלוֹ וְלֹא כְּתוּב יִגִּיעוּ.
עֲמָלוֹ - כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (תהלים ס) יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְלֹא רָאָה עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל. יִגִּיעוּ -
כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (שם קכח) יִגִּיעַ כַּפִּיָּךְ כִּי תֹאכַל וְגו'. וְכְתוּב (בראשית לא) וְאֵת יִגִּיעַ כַּפִּי
רָאָה אֱלֹהִים. אֲבָל עֲמָלוֹ, כְּתוּב (תהלים י) עָמַל וְכַעַס. הַשְׁתַּדְּלוּתוֹ הִיא תְּמִיד לְרַע, וְעַל
כֵּן הוּא תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ. בְּשַׁעַה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה מִשְׁתַּדֵּל בְּרַע, עַל זֶה כְּתוּב (איוב יח) לֹא נִין
לוֹ וְלֹא נֶכֶד בְּעַמּוֹ וְגו', שֶׁהָרִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה תּוֹלְדוֹת, שְׁאִלְמָלָא
יַעֲשֶׂה תּוֹלְדוֹת, הִיָּה מַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב מֶה יִתְרוֹן לָאָדָם בְּכָל עֲמָלוֹ. וּמִי
שְׁלֵא מִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת, נִדְבֵּק בְּצַד הַזֶּה שֶׁל אָדָם רַע, וְנִכְנָס תַּחַת כְּנַפּוֹי.

טקסט הזהרה

רוּת אֲמָרָה, (רות ג) וּפִרְשֵׁת כְּנַפֶּיהָ עַל אֲמָתָהּ, בְּגִין לְאַזְדוּגָא בְּהִדִּיה דְּצָדִיק, לְמַעַבְדַּ
תּוֹלְדִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פָּרִישׁ גְּדַפּוּי עַל בֶּר נֶשׁ, בְּגִין לְאַפְשָׁא בְּעֲלָמָא. לְמֵאֵן דָּלָא
בְּעִי לְמַעַבְדַּ תּוֹלְדִין, בְּגַפּוֹ יָבֵא, בְּגַפּוֹ דִּהְהוּא בִישׁ, דְּאִיהוּ אֲזִיל עֲרִירִי, כְּחוּזָא דָּא, (צ"ה
ע"א) דְּאֲזִיל יְחִידָאִי. בְּגַפּוֹ יֵצֵא, (כמה דאת אמר השתא) אִיהוּ דָּלָא אֲשִׁתַּדֵּל לְמַעַבְדַּ
תּוֹלְדִין, הָא אֲתַמַּר כָּל מַה דְּאֲצִטְרִיךְ. (ס"א תא חזי, דאית לאהדרא סבא, במלין
קדמאין)

רות אַמְרָה, (רות ג) וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפֶּיךָ עַל אִמְתְּךָ, כִּדִּי לְהִזְדַּוֵּג עִם הַצַּדִּיק, לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פּוֹרֵס כְּפָנָיו עַל בֶּן אָדָם כִּדִּי לְהַתְרַבּוֹת בְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁלֹּא רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת, בְּגִפּוֹ יָבֵא - בְּגִפּוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רַע, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ עֲרִירִי כְּנַחֲשׁ הֵזֶה שֶׁהוֹלֵךְ יְחִידִי. בְּגִפּוֹ יֵצֵא - כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, הוּא שֶׁלֹּא הִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת תּוֹלְדוֹת, הֲרִי נִתְבָּאֵר כָּל מֶה שֶׁצָּרִיךְ. (בא וראה שיש לחזר זקן בדברים הראשונים).

טקסט הזהיר

רִיב דְּעָבֵד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא אֲתַמַּר, רִיב: דְּכַתִּיב, (מיכה ו) קוּם רִיב אֶת הַהָרִים. מֵאִי אִיהוּ. אֵלָּא, אֵינּוֹן טוֹרִין דְּלִתְתָּא. אֲמַאי רִיב דָּא. בְּגִין דְּבָהוּ תִּלְיָא, כָּל חוּבָא דְּעַבְדִּין יִשְׂרָאֵל, לְגַבֵּי אַבוּהוֹן דְּבִשְׁמִיָּא. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּיִשְׂרָאֵל הוּא יִדְעִין שְׁמוּשָׁא דְּכָל מַלְאָכִין עֲלָאִין דְּבִשְׁמִיָּא, וְלֹא אָנִיס לָהּ, אֲפִילוּ שְׂמָא דְּחָד מִנֵּיהוּ, וְכָל שְׁמוּשָׁא דְּלִהוֹן.

תרגום לעברית

הָרִיב שֶׁעוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֲרִי נֹאמֵר, רִיב - שֶׁכְּתוּב (מיכה ו) קוּם רִיב אֶת הַהָרִים. מִי הֵם? אֵלָּא אוֹתָם הָרִים שֶׁלֹּמֶטָה. לָמָּה הָרִיב הֵזֶה? מִשּׁוֹם שֶׁבָּהֶם תְּלוּיִים כָּל הַחֲטָאִים שֶׁעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבִשְׁמִים. מָה הַטַּעַם? כִּי יִשְׂרָאֵל הָיוּ יוֹדְעִים שְׁמוּשׁ שֶׁל כָּל הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיוֹנִים שְׁבִשְׁמִים, וְלֹא נִעְלָם מֵהֶם אֲפִילוּ שְׁמוֹ שֶׁל אֶחָד מֵהֶם, וְכָל הַשְׁמוּשׁ שֶׁלָּהֶם.

ובתריין סטריין הוי טעאן אבתרייהו. חד, דהו ידעין לאמשכא חילא דלהון, דככביא ומזלי בארעא. וחד, דהו ידעי לאומא לון, בכל מה דאצטריכו. ועל דא בעא קודשא בריה הוא למעבד בהו ריב ודינא. וכיון דבהון להוי ריב ודינא, כל שלשולא נפל דהא לא ייהי ביה תועלתא. ובגין כה, קום ריב וגו'. ותשמענה הגבעות קולה.

ובשני צדדים היו טועים אחריהם. אחד - שהיו יודעים למשך את כחם של הכוכבים והמזלות לארץ. ואחד - שהיו יודעים איך להשביעם בכל מה שהצטרכו, ולכן רצה הקדוש ברוך הוא לעשות בהם ריב ודין. וכיון שבהם יהיה ריב ודין, כל השלשלת נופלת, שהרי לא תהיה בו תועלת, ומשום כה קום ריב וגו'. ותשמענה הגבעות קולה, מי הגבעות? אלה הן האמהות, הדרגות שנקראות בתולדות אחריה וגו', ומשום כה ותשמענה הגבעות קולה. שכה היו עושים ישראל עד שהשתתפו בדרגות תחתונות.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.